

Crítica

ADROHER, Antònia; ROSA, Carmel. *La llavor dels somnis*. Girona: CCG, 2004. 303 p.

ALBERCH, Ramon. *El miracle de les mosques i altres llegendes*. Girona: CCG, 2004. 128 p.

ALCALDE I GURT, Gabriel; RUEDA, Josep Manuel. *L'ús del Museu d'Art de Girona. Anàlisi de la utilització del centre en el període 2002-2003*. Girona: Institut del Patrimoni Cultural de la Universitat de Girona, 2004. 87 p.

ANTONA, Cristina [text]; MERINO, Núria [il·lustracions]. *L'Anna fa cinc anys*. Girona: Associació e-kre@, 2004. 26 p.

BOSCH, Lolita. *Això que veus és un rostre*. Girona: CCG, 2005. 68 p.

BUSQUET I DURAN, Xavier; VALVERDE I VILA BELLA, Esther [coords.]. *Aprendre a morir. Vivències a la vora de la mort*. Girona: Institut Borja de Bioètica i Documenta Universitària, 2004. 219 p.

CABEZA I MADURELL, Jaume. *Setcases*. Girona: Diputació, 2004. 93 p.

CALZADA, Arcadi [et al.]. *Art sagrat de les tradicions índiques: hinduisme, budisme i jainisme*. Girona: Caixa de Girona, 2005. 211 p.

CARBÓ-DORCA, Ramon. *Història d'Ultraciència*. Girona: CCG, 2004. 208 p.

CASACUBERTA, Margarida [et al.]. *Art i ciutat*. Girona: Universitat de Girona / Ajuntament, 2004. 60 p.

CASADESÚS, Josep. *La corda*. Perpinyà: Trabucaire, 2004. 128 p.

CASERO, Just M. *Quiosc*. Girona: CCG, 2004. 336 p.

COMAS D'ARGEMIR I CENDRA, Dolores; ROCA I GIRONA, Jordi; PUJADAS, Joan J. [coordinador]. *Etnografia*. Barcelona: Editorial UOC, 2004. 365 p.

CORONA TREVIÑO, Leonel; PAUNERO I AMIGO, Xavier [ed.]. *Ciència, tecnologia e innovació. Algunas experiencias en América Latina y el Caribe*. Girona: Universitat de Girona, 2005. 177 p.

El plaer de fer cinema

MALLOL, Tomàs.

Si la memòria no em falla.
CCG Edicions. Girona, 2005.

No. La memòria no li falla gens, a Tomàs Mallol. Aquest recull de vivències està tan ple de detalls, anècdotes i records, que és prova fefaent de la seva capacitat memorística. Mallol ens explica els seus primers anys, a Torroella de Fluvià, les estades a Roses i les anades a Sant Pere Pescador, el pas per l'escola, els seus primers contactes amb el cinema, els anys de guerra, d'estudis, les primeres feines —entre les quals la de taxista— i ja, tancant la primera part, la seva definitiva connexió amb el cinema amateur. El llibre pren a partir d'aquest punt una altra estructura, de capítols breus —d'una o dues pàgines com a molt— en què Mallol descriu les seves 31 pel·lícules, l'argument que contenen i algunes tècniques utilitzades en la filmació.

La tercera part reprèn l'estil de la primera, amb vivències més recents, inclòs tot el procés de gestació del que ara és el Museu del Cinema a Girona, que en si mateix ja és un capítol prou interessant i que Mallol fa encara més vívid gràcies al seu estil narratiu planer, sense pretensions, farcit d'expressions col·loquials i riques en matisos irònics.

De lectura fàcil, amena i entretinguda, el llibre de Tomàs Mallol ens dona oca-

sió per reflexionar sobre un fenomen tan habitual com és el cinema en les nostres vides, però que pocs s'han atrevit a adoptar com a afició en el sentit actiu. Mallol ens ajuda a sortir de la nostra passivitat com a espectadors per tastar, encara que sigui a través de vivències personals seves, la màgia de fer cinema.

El llibre està prologat pel crític de cinema Joaquim Romaguera i Ramió, que amb el seu característic estil directe i incisiu fa un retrat intens i reivindicatiu de la figura de Tomàs Mallol.

Dani Vivern

Tres mestres exemplars

MARQUÉS, Salomó.

Los hermanos Bargés Barba. Maestros renovadores en Cataluña y en México.

El Colegio de Jalisco. Zapopan, 2004. 165 pàgines.

El professor Salomó Marquès prossegueix amb aquest nou llibre la seva

tasca incansable de recuperació de la memòria històrica, iniciada fa una vintena d'anys, de donar veu i restituir la dignitat als silenciats per l'oblit interessat i la distància, perquè aquesta recuperació ha estat fins ara parcial, selectiva, a vegades fins i tot classista.

Els germans Bargés Barba eren tres mestres gironins (visqueren al carrer de l'Escola Pia i van estudiar magisteri a l'Escola Normal de Girona), catalanistes, però gens significats políticament, humanistes i tolerants, persones d'ordre —com la major part dels mestres republicans—, professionals íntegres i renovadors que estaven al dia dels avenços de la ciència, de la cultura i de la pedagogia.

Lluïsa (1897-1985) fou mestra de Sant Jaume de Llierca i de Sant Antoni de Vilamajor abans de l'exili; Antoni (1901-1997) fou mestre de Lloret de Mar, d'Esponellà i de Cassà de la Selva, entre altres; i Josep (1907-1997) ho fou de l'Hospitalet de Llobregat, Mieres, Calafell i Barcelona.

Van passar la frontera el 6 de febrer, i fins a final de maig sojornaren al camp de concentració d'Argelers («Aucun cadeau nous avons reçu de la France», va escriure al respecte Josep Bargés). Després es van embarcar al Sinaia rumb a Mèxic. Allí, des de la seva fundació el 1940, treballaren al Colegio Cervantes de